

عنوان مقاله:

بررسی معماری ایرانی و سبک شناسی آثار هوشنگ سیحون

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سحر مرشدی - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد رشته مهندسی معماری، دانشکده هنر و معماری پیام نور واحد عسلویه

حمیدرضا عامری سیاهوئی - عضو هیات علمی و دانشیار گروه هنر و معماری دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

معماری به عنوان هنر کهن ایرانی، بخش هایی از آسیای غربی، قفقاز و آسیای مرکزی را تحت تاثیر قرار داده است. معماری ایران، انواع مختلفی از ساختار و زیبایی شناسی از سنت ها و تجربه ها را نشان می دهد. علیرغم آسیب های مکرر و تهاجم فرهنگی به این هنر، ایران، معماری خاص خود را متفاوت از سایر کشورهای مسلمان به دست آورده است. بهترین معماران ایرانی نیز ویژگی هایی همچون شکل و مقیاس مشخص، خلاقیت ساختاری، به خصوص در ساخت و ساز گنبد، وحدت و تداوم را به این معماری بخشیده اند. ساختمان های ایرانی علاوه بر دروازه های تاریخی، کاخ ها و مساجد، رشد سریع شهرها مانند پایتخت تهران ، موجی از تخریب و ساخت و ساز جدید را به وجود آورده است.

کلمات کلیدی:

معماری، معماری ایرانی، معماران ایران، اصول معماری، هوشنگ سیحون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973464>

